

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.10. Opera Satisfactoria, & a Sacerdote, & sponte suscipienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

ctoria, quibus peccata à nobis commissa puniuntur, juxta Concilium Tridentinum, vel sacerdotis arbitrio pro gravitate delicti imposita sunt, vel sponte suscipiuntur: quæ ut plena sint, hoc est, ut tollant omnem pœnam temporalem, debent exæquari gravitati peccatorum, iuxta illud: *Pro mensura peccati, erit & plagarum modus.*

Quod ad ea attinet quæ à sacerdote imponuntur, 1. difficile est, ut ea pro gravitate delicti imponantur. Quid enim, aut quot non Infernos sæpe vnus peccator meretur; quæ autem pœna sit Inferno proportionata? 2. Olim sanè pro vno delicto maximæ ac publicæ pœnitentiæ imponebantur; multorum annorum jeiunia, peregrinationes longinquæ, tota xenodochia, tota monasteria iubebantur magnates ædificare; quidam ad totam vitam includebantur in cœnobia. Sed nunc, vbi plura ac maiora flagitia committuntur, minores vix pœnas homines subeunt. 3. Sunt itaque qui dicant, melius esse pœnitentem mittere ad Purgatorium, quàm ad Infernum; quare, ne pœnitentiam maiorem, quam omnino meritus esset, penitus omittat si imponeretur, clemens Confessarius,

Concil.
Trid. sess.
14. c. 9.

Deut. 25.
2.

X.
OPERA
SATISFACTORIA
ET A SACERDOTE,
ET SPONTE SUSCIPIENDA.

Ita B. Pe-
trus Da-
mian. ser.
2. de S.
Andrea.

rius, non jam pro gravitate delicti pœnitentiam imponet, sed pro fragilitate confidentis: quæ cum sit longè minor, quàm promeruerit, id quod superest, in Purgatorium differtur. Heu quàm stulti sunt, qui eò pœnitentiam differre malunt; aut cum Confessarium maximè laudant, qui minimam dat pœnitentiam? Credite mihi, neque hic minimam dat pœnitentiam, qui minimam dare videtur, neque ille minimam mauult, sed atrocissimam, præ leuissima eligit. Quippe minima Purgatorij pœna maior est maximâ huius mundi. At quis vnquam Confessarius maximam huius mundi pœnitentiam iniunxit vlli peccatori? Qui ergo prudenter agere, atque acerba illa supplicia præuenire volunt, non solùm non negligunt pœnitentiam agere, aut differunt eam in alteram vitam, verùm etiam vltro rogant Confessarium, vt pœnam statuatur grauiorem; aut certè ipsi sponte suscipiunt opera satisfactoria longè maiora, gestant cilicia, toto anno certis diebus ieiunant, flagellis se cædunt, dant eleemosynas, secedunt, & se includunt ad Domini passionem meditandam, vnde discant iniurias, verbera, cruciatus
æqua-

æquanimiter tolerare. Hanc ob causam merito dicebat Albertus Magnus, simplicem passionis Christi memoriam & Meditationem plus utilitatis homini adferre, quam si anno integro in pane & aqua ieiunaret, ac flagellis se quotidie usque ad sanguinem caderet, & Psalterium totum quotidie recitaret: hæc enim exercitia, etsi bona sint, & valde utilia, quia tamensunt opera externa, si ita nudè exercentur, non habent tantam vim, ad purificandum cor à suis vitijs, illudq; veritatibus ac virtutibus illustrandum, & inflammatis divini amoris affectibus perficiendum; atque attenta, & profunda Christi Domini nostri Passionis Meditatio, quæ omnia hæc efficit, additq; etiam spiritum & vitam pœnitentijs ipsis, & operibus externis, permoveendo efficaciter ad ferventem eorum exercitationem. Quidam non ad duos vel tres, vel octo dies, sed per omnem vitam se includunt, ut pœnitentiam agant, sicut Pelagia, sicut neptis Abrahami eremitæ, sicut omnes, qui in religionem aliquam ingrediuntur; religionis enim status, est status pœnitentiæ.

Præter hæc duo genera operum satisfactoriorum vel sponte scilicet susceptorum, vel à sacerdote impositorum, historia su-
prà

Ludouic.
de Pont.
p. 4 meq
dit. §. 1.

XI.
QVIBUS
BIS IN HIS
RELLIGIO